

Xem trực tiếp

Đặt mua

Đăng nhập

[Trang chủ](#) [Tin tức](#) [Thể thao](#) [Việc kinh doanh](#) [Sự đổi mới](#) [Văn hoá](#) [Nghệ thuật](#) [Du lịch](#) [Trái đất](#)

'Tôi biết có điều gì đó không ổn - một lần nữa': Khu vực Bondi chấn động sau hai vụ tấn công chết người trong vòng hai năm.

1 ngày trước

Chia sẻ Cứu

Tiffany Turnbull

Bãi biển Bondi

Ảnh của Getty Images

Đã có rất nhiều sự ủng hộ từ cộng đồng - nhưng căng thẳng vẫn còn tồn tại.

Vào ngày 14 tháng 12, khi trực thăng lượn vòng trên không, còi hú vang khắp khu phố của cô và mọi người la hét chạy tán loạn trên đường phố, Mary cảm thấy một cảm giác ghê rợn quen thuộc.

"Lúc đó tôi mới biết có điều gì đó không ổn - lại một lần nữa," cô ấy nói, mắt rung rung nước mắt.

Mary - người không muốn tiết lộ tên thật - đã có mặt tại trung tâm mua sắm Westfield Bondi Junction vào tháng 4 năm ngoái khi sáu người bị một người đàn ông bị rối loạn tâm thần đâm chết, một thảm kịch vẫn còn ám ảnh tâm trí nhiều người.

Kết quả điều tra của cơ quan điều tra về vụ việc dự kiến sẽ được công bố trong tuần này, nhưng đã bị trì hoãn sau khi hai tay súng xả súng bừa bãi vào một sự kiện đánh dấu sự khởi đầu của lễ hội Hanukkah của người Do Thái cách đây tám ngày.

Vụ việc được cảnh sát tuyên bố là một vụ tấn công khủng bố, khiến 15 người thiệt mạng do trúng đạn, trong đó có một bé gái 10 tuổi mà lớp sơn vẽ trên mặt vẫn còn vương lại quanh mắt.

- Cảnh sát cáo buộc rằng các tay súng ở Bondi đã ném chất nổ ngay khi bắt đầu vụ tấn công và đã luyện tập bắn súng nhiều tuần trước đó.

Nhân viên y tế đầu tiên có mặt tại hiện trường đầm máu của sự kiện Chanukah by the Sea cũng chính là nhân viên y tế đầu tiên có mặt tại hiện trường vụ đâm chém ở Westfield.

"Bạn sẽ không bao giờ tưởng tượng nổi chuyện như thế này lại có thể xảy ra," Mary, 31 tuổi, người gốc Anh, nói với BBC. "Tôi luôn nói với gia đình ở nhà rằng ở đây an toàn như thế nào."

Đây là cảm xúc chủ đạo trong những ngày sau vụ xả súng. Loại chuyện này, giết người hàng loạt, không bao giờ xảy ra ở Úc.

Nhưng điều đó hoàn toàn có thể xảy ra và đã từng xảy ra – hai lần, trong cùng một cộng đồng, chỉ trong vòng 18 tháng.

Một biển hoa do những người bàng hoàng và đau buồn để lại ở Bondi đang được thu dọn. Một ngày tưởng niệm toàn quốc đã kết thúc. Tối Chủ nhật, người Úc gốc Do Thái đã thấp nền lần cuối cùng trong dịp lễ Hanukkah này.

Nhưng hai thảm kịch này đã để lại hàng loạt vết sẹo và tổn thương về thể chất, đồng thời làm tan vỡ cảm giác an toàn của cả quốc gia.

'Ai cũng biết ít nhất một người từng bị ảnh hưởng.'

Lễ tang của các nạn nhân đã thu hút hàng nghìn người đến viếng trong tuần này.

Bondi là bãi biển nổi tiếng nhất của Úc - một biểu tượng được công nhận trên toàn cầu về lối sống của đất nước này.

Nơi đây cũng là một lát cắt tiêu biểu của cộng đồng Úc. Có một chút gì đó kiểu "mọi người đều biết nhau" - và điều đó có nghĩa là mọi người đều biết ai đó bị ảnh hưởng bởi thảm kịch ngày 14 tháng 12, thị trưởng Will Nemesh nói với BBC.

"Một trong những người đầu tiên tôi nhận tin là [Rabbi] Eli Schlanger. Và tôi nói, 'Tôi hy vọng ông vẫn ổn. Hãy gọi cho tôi nếu ông cần gì'," ông nói.

Nhưng người cha năm con gốc Anh, còn được biết đến với biệt danh "Bondi Rabbi", nằm trong số những người thiệt mạng.

Những người ứng cứu đầu tiên, cảnh sát và nhân viên y tế, sẽ tập trung vào việc giúp đỡ những người trong cộng đồng của họ. Những người khác lại phải điều trị cho những kẻ xả súng nhắm vào đồng nghiệp của họ.

"[Vụ xả súng ở Westfield Bondi Junction] thật kinh hoàng, điều mà chúng tôi chắc chắn không quen. Và vụ này lại gây ra thương vong lớn, nghiêm trọng", Ryan Park, Bộ trưởng Y tế bang New South Wales, nói với BBC.

"Họ đã chứng kiến những cảnh tượng giống như ở vùng chiến sự... Những hình ảnh đó sẽ không bao giờ biến mất khỏi tâm trí bạn," Park nói thêm.

Thị trưởng Nemesh lo ngại điều này sẽ mãi là vết nhơ đối với Bondi và cả nước Úc.

"Nếu điều này có thể xảy ra ở bãi biển Bondi, thì nó thực sự có thể xảy ra ở bất cứ đâu... tác động của nó đã lan rộng khắp nước Úc."

Ryan Park cho biết các nhân viên y tế sẽ cần thời gian để hồi phục sau những gì họ đã chứng kiến.

'Cảnh báo bị phớt lờ'

Không ai cảm nhận điều này rõ rệt hơn cộng đồng Do Thái, những người coi Bondi như một nơi trú ẩn an toàn.

"Tôi đã bơi ở đây mỗi ngày trong nhiều năm liền, bất kể mưa hay nắng. Và tuần này... tôi không thể xuống nước. Cảm giác không ổn. Nó giống như một sự xúc phạm vậy," Tiến sĩ Zac Seidler, một nhà tâm lý học lâm sàng và nhà hoạt động vì sức khỏe tâm thần địa phương, nói với BBC.

Nhiều nạn nhân của vụ tấn công đã chuyển đến đây trong nhiều thập kỷ để tìm kiếm sự an toàn khỏi sự đàn áp, trong đó có Alex Kleytman, người sống sót sau thảm họa Holocaust, 87 tuổi. Thay vào đó, cuộc đời ông lại gắn liền với những hành động bạo lực đầy thù hận bài Do Thái.

Trong hai năm qua, Tiến sĩ Seidler đã cố gắng thuyết phục ông bà mình, những người cũng là nạn nhân của thảm họa Holocaust, giữ vững niềm tin đang lung lay vào lòng tốt của nhân loại.

"[Bà tôi] cứ nói, 'Đây là những dấu hiệu. Bà đã từng thấy chuyện này rồi'. Và tôi cứ nói, 'Không phải ở Úc, không phải ở đây. Bà an toàn rồi', chỉ để trấn an bà thôi."

"Nhưng giờ tôi lại cảm thấy mình thật ngốc nghếch."

Không có cộng đồng nào là một khối thống nhất, nhưng nhiều người Do Thái ở Úc tin rằng những cảnh báo về sự gia tăng chủ nghĩa bài Do Thái trong những tháng trước vụ tấn công này đã bị phớt lờ.

Năm nay bắt đầu bằng hàng loạt vụ phá hoại và đốt phá các địa điểm của người Do Thái ở vùng ngoại ô xung quanh Bondi. Và nó đã kết thúc bằng vụ thảm sát hàng loạt nhắm vào cộng đồng của họ.

Xem video: Người Úc gốc Do Thái giải thích lý do Bondi là "nơi trú ẩn" của họ

Đã có sự phản kháng trước nỗi sợ hãi - một số nhà lãnh đạo kêu gọi người Úc gốc Do Thái hãy kiên định hơn, công khai thể hiện niềm tin tôn giáo của mình và tự hào trưng bày các biểu tượng tôn giáo.

Một người phụ nữ đang ngắm hoa bên ngoài Bondi Pavilion hôm Chủ nhật thừa nhận bà quá sợ hãi để làm điều đó. Bà đã mất cả tuần mới đủ can đảm đến thăm địa điểm này, chỉ cách nơi nhiều nạn nhân thiệt mạng vài mét.

"Tôi chưa bao giờ cảm nhận được bản sắc Do Thái của mình trước đây. Tôi chưa từng trải nghiệm sự kỳ thị người Do Thái trong suốt cuộc đời mình cho đến bây giờ," MaryAnne nói. "Và giờ đây, tôi không muốn đeo ngôi sao David nữa."

Cộng đồng, sự giận dữ và nỗi buồn

Vụ xả súng đã gây ra một làn sóng ủng hộ mạnh mẽ từ khắp cả nước.

Khi tin tức được lan truyền, nhiều người trong cộng đồng đã chung tay giúp đỡ.

Các nhân viên cứu hộ - cả tình nguyện viên và chuyên nghiệp - đều liều mình. Các nhà hàng mở cửa và che chở người bị nạn trong kho hàng, người dân địa phương đưa những đứa trẻ lạc vào căn hộ của họ.

Thậm chí cả bà Kellie Sloane, lãnh đạo phe đối lập của bang New South Wales - đồng thời là nghị viên địa phương - cũng có mặt tại hiện trường, giúp băng bó vết thương do đạn bắn.

Trong những ngày sau vụ xả súng, hàng ngàn người dân Úc bình thường đã xếp hàng - nhiều người thậm chí chờ đợi hàng giờ liền - để hiến máu, lượng máu vô cùng cần thiết để điều trị cho những người bị thương.

Mỗi ngày, một tấm thảm trải đầy cánh hoa, những lời nhắn viết tay, những viên đá kỷ niệm và những ngọn nến lại được rải ra từ cổng của Bondi Pavilion.

Những họa tiết hình con ong - từ nhãn dán, bóng bay, cho đến tranh vẽ trên vỉa hè - xuất hiện khắp khu phố, để tưởng nhớ Matilda, nạn nhân nhỏ tuổi nhất của vụ tấn công.

Hôm thứ Sáu, những người lướt sóng và bơi lội đã chèo thuyền ra ngoài khơi những con sóng nổi tiếng của Bondi để tưởng nhớ những người đã thiệt mạng.

Một ngày sau, các nhân viên cứu hộ và cứu nạn trên biển đã sát cánh bên nhau trên bãi biển để thể hiện sự đoàn kết với cộng đồng Do Thái.

Nhưng giữa những lời lẽ sáo rỗng, nỗi buồn và sự bàng hoàng đang dần biến thành sự tức giận và căng thẳng.

Những người lướt sóng và bơi lội bày tỏ lòng kính trọng đối với các nạn nhân vụ xả súng ở Bondi.

Vụ đâm dao ở Bondi Junction năm ngoái đã gây ra tổn thất nặng nề cho cộng đồng - nhưng một quyết tâm chung đã đoàn kết mọi người lại.

Các chuyên gia cho biết kẻ tấn công, mắc chứng tâm thần phân liệt, đã trong tình trạng loạn thần vào thời điểm gây án, và gia đình hắn trước đây từng nói rằng hắn thất vọng vì không tìm được bạn gái. Câu hỏi liệu hắn có nhắm mục tiêu vào phụ nữ hay không có lẽ sẽ mãi mãi không có lời giải đáp. Nhưng những thiếu sót rõ ràng trong hệ thống chăm sóc sức khỏe tâm thần đã được xác định.

Tháng trước, gia đình các nạn nhân đã yêu cầu điều tra viên chuyển hồ sơ bác sĩ đã cai thuốc cho bệnh nhân mà không có sự giám sát chặt chẽ cho các cơ quan quản lý để điều tra, đồng thời họ cũng kêu gọi tăng mạnh ngân sách cho dịch vụ sức khỏe tâm thần.

Nhưng những sự kiện xảy ra vào Chủ nhật tuần trước lại làm đẩy lên nhiều cảm giác khó chịu và câu hỏi hơn.

Sự phẫn nộ hướng về chính phủ là điều dễ nhận thấy, vì họ cho rằng chính phủ đã thất bại - và thừa nhận điều đó - trong việc nỗ lực hơn nữa để ngăn chặn nạn bài Do Thái. Thủ tướng Anthony Albanese đã bị la ó trong các lần xuất hiện trước công chúng tuần này, và khi trò chuyện với những người đến thăm hiện trường vụ tấn công ở Bondi, không khó để nghe thấy họ yêu cầu ông từ chức.

Nhiều người mà BBC đã phỏng vấn đều chỉ ra quyết định của chính phủ ông về việc công nhận nhà nước Palestine, cùng với các quốc gia như Anh và Canada, và các cuộc biểu tình thường xuyên ở Úc của các thành viên phong trào ủng hộ Palestine, mặc dù phần lớn là ôn hòa nhưng vẫn xen lẫn những khẩu hiệu và biểu ngữ bài Do Thái.

Bang New South Wales - nơi đã liên tục siết chặt các quy định về biểu tình trong những năm gần đây - đã tuyên bố sẽ ban hành thêm luật để trấn áp các khẩu hiệu "thù hận" và trao cho cảnh sát nhiều quyền hơn để điều tra người biểu tình. Chính phủ liên bang cũng đã hứa hẹn điều tương tự.

Nhiều người, thậm chí một số bộ phận trong cộng đồng Do Thái, không đồng tình với những lời chỉ trích nhắm vào các cuộc biểu tình này.

"Chúng ta cần nắm giữ nhiều sự thật khác nhau," Tiến sĩ Seidler nói. "Chúng ta có thể sợ hãi, chúng ta có thể cảm thấy rằng có những lời lẽ bài Do Thái sâu sắc đang diễn ra trong một số nhóm nhất định ở Úc... đồng thời cũng hiểu rằng người dân ở đất nước này - đặc biệt là người Úc theo đạo Hồi - có quyền lo ngại về những gì đang diễn ra ở Gaza."

"Chúng ta cần phải giỏi hơn trong việc tìm ra ranh giới đó và lên tiếng khi ranh giới đó bị vượt qua."

Một đài tưởng niệm bên trong trung tâm mua sắm Bondi Junction Westfield, nơi sáu người bị đâm chết vào tháng 4 năm ngoái.

Đối với những người khác, họ tức giận vì cho rằng đó là sự chính trị hóa một thảm kịch.

"Đây chỉ là một màn chụp ảnh PR rẻ tiền thôi," một người phụ nữ nói với tôi hôm Chủ nhật, khi một nữ doanh nhân nổi tiếng người Úc đến và bắt đầu tạo dáng bên những vòng hoa tưởng niệm ở Bondi.

Một số người - bao gồm cả nữ nghị sĩ liên bang địa phương Allegra Spender - lo ngại vụ tấn công đang được sử dụng để kích động tâm lý chống nhập cư.

"Chúng ta sẽ không có người đàn ông đã cứu sống rất nhiều người Úc nếu chúng ta cắt đứt, ví dụ, việc nhập cư của người Hồi giáo," bà nói.

Tiến sĩ Seidler cho rằng những lập luận này không nhận ra rằng quan điểm bài Do Thái - và các hình thức kỳ thị khác - cũng được hình thành ở đây.

"Tôi nghe ai đó nói hôm trước rằng Úc nghĩ mình đang được nghỉ ngơi khỏi lịch sử, rằng chúng ta bằng cách nào đó miễn nhiễm với những thứ này, rằng nó không phải do chúng ta tạo ra mà là do nhập khẩu," Tiến sĩ Seidler nói.

Cùng với sự phẫn nộ, còn có cả nỗi sợ hãi: đối với cộng đồng Do Thái là nỗi sợ những cuộc tấn công khác, còn đối với cộng đồng Hồi giáo là nỗi sợ bị trả thù cho một hành động khủng bố mà họ đã kịch liệt lên án.

Có nhiều câu hỏi đặt ra về việc tại sao cơ quan an ninh Úc lại đình chỉ cuộc điều tra năm 2019 đối với một trong những nghi phạm bị cáo buộc tại bãi biển Bondi, dẫn đến việc mở cuộc rà soát đối với cảnh sát liên bang và các cơ quan tình báo được công bố hôm Chủ nhật.

Cảnh sát bang NSW đang tỏ ra thất vọng vì nhiều năm qua, họ đã nhận được cảnh báo từ cộng đồng Hồi giáo về việc các phần tử truyền bá tư tưởng cực đoan đang dụ dỗ thanh niên trong cộng đồng này.

Có sự thù địch đối với giới truyền thông, xuất phát từ nỗi đau của cả người Úc gốc Do Thái và gốc Ả Rập vì niềm tin rằng họ đã bị xuyên tạc, và sự thất vọng trước điều mà một số người cho là sự kích động chống lại họ.

Nhưng cũng có một sự khó chịu nhất định về cách đối xử với các nạn nhân bị tổn thương tâm lý trong suốt tuần này, một số người trong số họ đã được phỏng vấn trực tiếp trên truyền hình trong khi máu của bạn bè họ vẫn còn vậy bầm trên tay.

Xuyên suốt tất cả là một luồng nghi ngờ ngầm đối với các thể chế và lẫn nhau.

Có nhiều ý kiến khác nhau về cách hàn gắn những rạn nứt đó – hoặc thậm chí liệu chúng có thể hàn gắn được hay không. Nhưng tất cả đều có chung quyết tâm cố gắng.

Các thành viên gia đình thắp đèn menorah để tưởng nhớ các nạn nhân vụ tấn công Bondi.

Một người Anh sống ở nước ngoài, người có mặt tại bãi biển vào thời điểm xảy ra vụ xả súng, cho biết tất cả những người mà anh ấy nói chuyện đều khẳng định điều này sẽ không thay đổi Bondi, hay cả nước Úc.

"Những gì các bạn có với tư cách là một quốc gia thực sự độc đáo... nó có một sức hút kỳ diệu," Henry Jamieson nói với BBC.

"Tôi bị chấn thương tâm lý... và tôi biết mình sẽ phải đối mặt với điều đó suốt phần đời còn lại... ngay cả những người không có mặt ở đó cũng bị chấn thương."

"Nhưng tôi sẽ không để điều đó làm lung lay mình và chúng ta sẽ không để nó định hình cộng đồng này."

"Không thể để họ thắng được", ông nói về những người bị buộc tội khủng bố.

Tại buổi lễ tưởng niệm đầy xúc động vào tối Chủ nhật, bảy ngày sau vụ tấn công, tinh thần bất khuất vẫn được thể hiện rõ nét. Buổi lễ kết thúc bằng nghi thức thắp đèn menorah, điều mà đám đông tụ tập mừng lễ Hanukkah tuần trước không thể làm được.

Ngon nến trung tâm (shamash) được thắp bởi cha của Ahmed al Ahmed, để tưởng nhớ lòng dũng cảm của ông khi giằng lấy khẩu súng từ một trong những kẻ tấn công. Con cái của hai vị giáo sĩ Do Thái đã thiệt mạng cũng thắp một ngọn nến khác. Những ngọn nến khác được thắp bởi một đại diện của đội cứu hộ biển và một nhân viên y tế cộng đồng Do Thái, những người đã lao đến hiện trường và bắt đầu điều trị cho những người bị thương ngay cả trước khi tiếng súng ngừng hẳn. Ngọn nến cuối cùng được thắp bởi Michael, cha của Matilda, người được miêu tả là nguồn vui bất tận cho tất cả những người quen biết cô.

Sau khi đoàn người Úc đa dạng thắp sáng ngọn lửa trên mỗi nhánh của cây đèn menorah, Rabbi Yehoram Ulman của Bondi Chabad đã kêu gọi thêm tình yêu thương và sự đoàn kết.

"Trở lại trạng thái bình thường là chưa đủ," ông nói.

"Sydney có thể và phải trở thành một ngọn hải đăng của lòng tốt. Một thành phố nơi mọi người quan tâm đến nhau, nơi lòng tốt lấn át thù hận, nơi sự tử tế mạnh mẽ hơn nỗi sợ hãi, và chúng ta có thể biến điều đó thành hiện thực," ông nói, dừng lại một chút khi đám đông vỗ tay.

"Nhưng điều đó chỉ có thể xảy ra nếu chúng ta biến những cảm xúc hiện tại thành hành động, thành hành động liên tục."

Thông tin bổ sung do Helen Sullivan cung cấp.

Úc từng được xem là quốc gia hàng đầu thế giới về kiểm soát súng đạn - vụ việc ở Bondi đã phơi bày một thực tế phức tạp hơn.

Các nạn nhân của vụ xả súng ở Bondi là ai?

'Tôi lớn lên trong sợ hãi': Người Úc gốc Do Thái cho biết chủ nghĩa bài Do Thái gia tăng khiến vụ tấn công trở nên dễ đoán.

Vụ tấn công Sydney

Châu Á

Úc

CÓ LIÊN QUAN

Lòng dũng cảm ở Bondi: Các nhân viên cứu hộ, một người mẹ "siêu anh hùng" và một cặp vợ chồng đã hy sinh khi chiến đấu.

► Xem video: Anh hùng Bondi Ahmed Al Ahmed được tặng 2,5 triệu đô la Úc (1,24 triệu bảng Anh) khi đang nằm viện.

Úc công bố chương trình mua lại súng sau vụ tấn công ở Bondi.